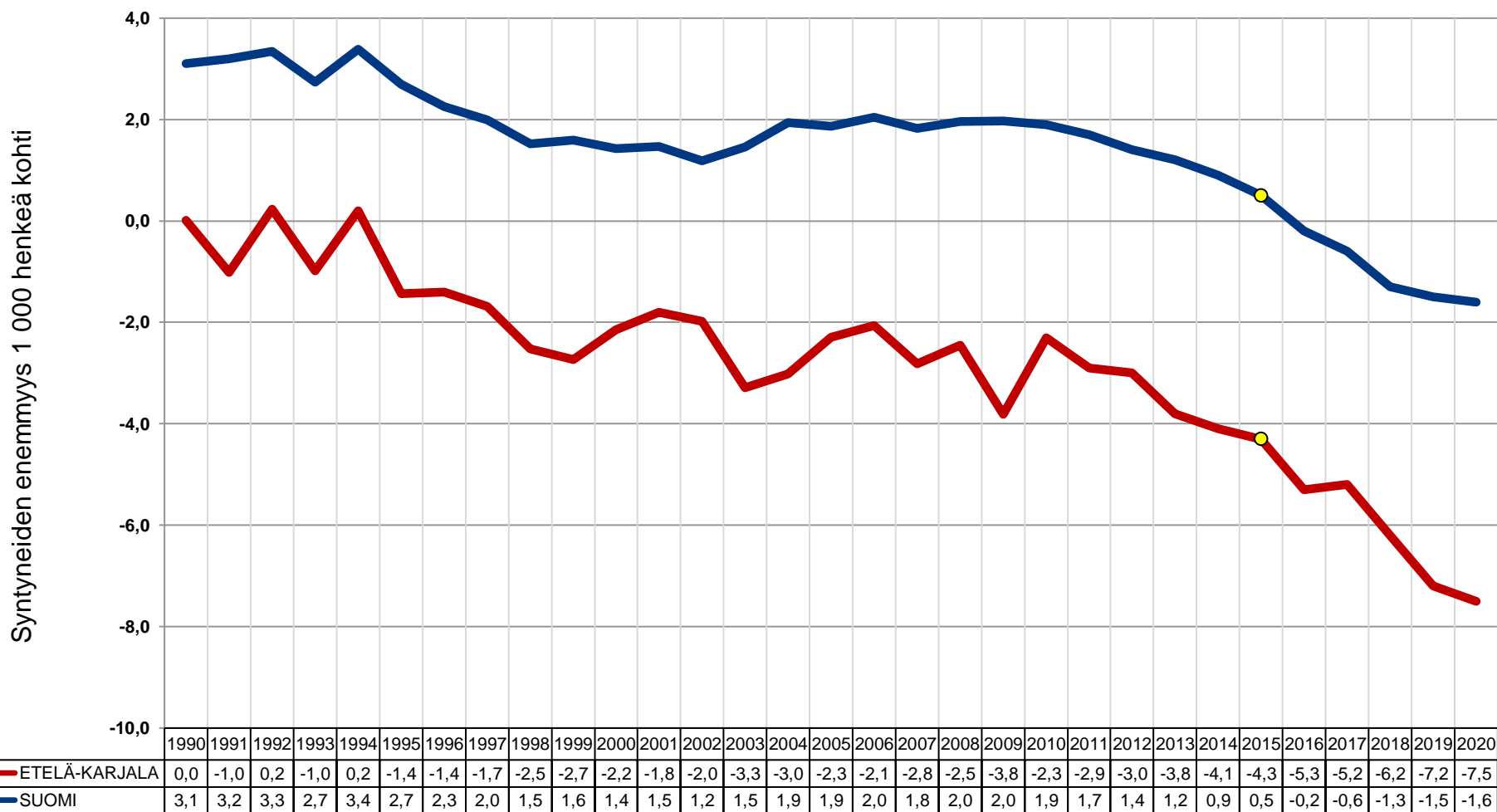
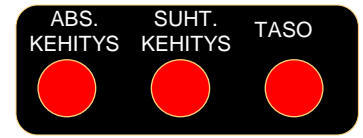

S2. Luonnollinen väestönmuutos (Etelä-Karjala)

Lähde: Tilastokeskus, väestötilastot (StatFin)

S2. Luonnollinen väestönmuutos (Etelä-Karjala)

Arviointiperusteet: Indikaattori vertaa syntyneiden määrää kuolleiden määrään eli kuvaa alueen nk. luonnollista väestönmuutosta. Luku on tässä suhteutettu alueen (vuoden lopun) väkilukuun. Jos luku on positiivinen, syntyneitä on ko. vuonna enemmän kuin kuolleita, jos negatiivinen, kuolleiden määrä ylittää syntyneiden määrän.

Vuonna 2020 maakunnan asukasluku väheni 948 henkeä syntyvyyttä suuremman kuolleisuuden vuoksi. Edellisvuonna luonnollisen väestönkasvun tunnusluku oli -923. Maakunnassa syntyi elävänä 781 lasta (edellisvuonna 794) lasta ja kuoli 1 729 henkeä (edellisvuonna 1 717).

Suhteessa väestöön syntyvyys oli suurinta Savitaipaleella (0,75 lasta alueen sataa asukasta kohti). Kyse on laskennallisesta luvusta, joka ei niinkään kuvasta väestön hedelmällisyyttä, luvussa heijastuu myös alueen ikärakenne. Matalinta syntyvyys oli Rautjärvellä (0,38 lasta sataa asukasta kohti). Maakunnan keskiarvo oli 0,62 lasta sataa asukasta kohti (koko Suomi 0,84).

Ikärakenteen vaikutus näkyy tietenkin myös kuolleiden suhteellisissa määrissä. Väestön ikärakenteen vanhetessa kuolleiden suhteellinen osuus väestöstä kasvaa. Vuonna 2020 maakunnassa kuoli 1,36 % väestöstä (laskelmassa on käytetty vuoden lopun väkilukua). Suurin suhteellinen kuolleiden osuus oli Luumäellä (2,22 %). Myös Parikkalan osuus oli melko korkea (2,02 %). Matalin suhteellinen kuolleisuus oli Taipalsaarella (0,95 %). Koko Suomen keskiarvo oli 1,00 %.

Syntyneiden ja kuolleiden suhde ei ole liikkuvassa ja muuttuvassa maailmassa ainoa alueen väestön määrään ja rakenteeseen vaikuttava tekijä. Usein eniten ja nopeimmin jonkin alueen väkilukuun vaikuttaa muuttoliike. Vuonna 2020 maakunta menetti maan sisäisessä muuttoliikkeessä muualle Suomeen 305 henkeä, ja sai lisäväestöä siirtolaisuudesta 415 henkeä, joten luonnollinen väestönmuutos oli suurin väkiluvun laskuun vaikuttanut tekijä.

Kun alueen luonnollinen väestönlisäys on pitkään negatiivinen, alueen väestöpohja pienenee. Tämä vähentää hyödykkeiden kysyntää, infrastruktuurin käyttöä jne. Toisaalta pienentyvä väestömäärä voi olla monen kuormitustyypisen ympäristöindikaattorin kannalta hyvä asia. Jos väestön väheneminen ei ole niin suurta, että kulutuskysynnän lasku vaarantaa merkittävästi alueen talouspohjaa, infrastruktuurin käytössä on mahdollisuus nostaa laatua määrällisen käytön rinnalle (esimerkkinä vaikkapa pienemmät, opetuksellisesti paremmat oppilasryhmät, viihtyisämmät päiväkodit, ruuhkattomammat tiet, pienempi jätekuormitus jne.).

Indikaattorin kehittyminen: Etelä-Karjalassa indikaattorin S2 kehitys on ollut vuoden 2010 jälkeen laskusuuntainen ja kehittyi kansallista kehitystä heikommin. Etelä-Karjalassa indikaattori S2 on vuoden 2015 jälkeen kehittynyt **negatiivisesti**, kansallista kehitystä **heikommin** indikaattorin tason oltua v.2020 kansallista tasoa **heikompi**.